

הכנס עצמך לעורו של השופט - ושפוט אתה:

אונס - או עלילה?

הוציא את אברמינו וניסה להחזירו לאברמינה, תוך שהיכה אותה באג' רופים בבוטנה ובפניה." בפני השופט שלמה קוארט, העלתה התביעה את גירסתה של נאווה, ואילו הפנינור, עו"ד צבי לירסקי, העלה את גירסתו של הנאשם. שני הסיפורים היו כמעט זהים - והפוכים במשמעותם. העד היחיד פוען כי היה שיכור, וכי אינו זוכר דבר. מה באמת התרחש בחורשה?

השעה היתה שתיים לפנות בוקר, כאשר נכנסו יצחק בן עזרא (33) ונאווה הזמי (21), שניהם תושבי גבעתיים, לחורשה שברחוב סמורמה ביד אליהו. הם שהו שם זמן קצר - וכאשר יצאו, האשימה נאווה את יצחק כי ניסה לאנוס אותה. יצחק נעצר בו כיום, הואשם כי "ניסה לבעול שרא בדיון את נאווה הזמי נגד רצינה, הפיכה על הקרקע, הפשיח הצאית, הוריד תחתונה,

גירסת הנערה: "התחלתי לחשוד כשהיינו בחורשה..."

לא עשה לי כלום. כי רציתי להגיע הביתה בכל המקום. החברה שלי לילי צעקה שהיא אונס, ואשה מהסביבה הביאה לי כוס מים. עזוב אותי. וגם: "מה אתם מס' ואני הגשתי את תלונתי למשטרה בעצת לילי. היא אמרה לי כי הנאשם הוא פושע.

ללכת. הוא דיבר יפה. ראיתי שהוא נחמד. תוך כדי ההליכה, מבלי ששמתי לב, נכנסנו לחורשה. לא שמתי לב שעבר זמן ושהחבורה שהלכה אחרינו לא במקום, כי הייתי שקועה בשיחה עם הנאשם. לא נכנסתי לחורשה כדי להתעלל איתו. לא היכרתי את החורשה, ולא ידעתי שנעשים שם דברים כאלה.

עזת אחרות הפכה המקרה השתתפתי בחתונה חברתי ברחוב סמורמה. הגעתי לחתונה עם מכר, יעקב דהאן, וחברתו כרמלה. אלמלא הציע לי יעקב להילוח אליו - לא הייתי באה לחתונה.

אגרוף לגבר

ל ילי העידה, אחר כך, שכאשר היא היתה בחברת יעקב דהאן, היא שמעה צעקות מכיוון החורשה: "יעקב, יעקב, אמאלה, עזוב אותי". וגם: "מה אתם מס' תכלים עלי ככה". היא הכירה את קולי וביקשה מיעקב שיכנס לחורשה ויעזור לי.

לבקשת הנאשם, כיבדתי אותו בסיגרייה. הוא אמר לי שיש לי גוף נאה ונגע בי. לא הגבתי בדברים. ראיתי בכך מחמאה, אבל התחלתי לחשוד בכוונת הנאשם ולפחד. משום כך אמרתי לו שברצוני ללכת הביתה.

בחתונה רקדתי עם בחורים שונים, ובכללם הנאשם, אותו לא היכרתי לפני כן. רקדתי איתו רקוד יווני סולו, וריקוד סלאו. הייתי במצב רוח עליו וקצת שתייה.

יעקב עשה כדבריה, נכנס לחורשה דרך פחים, וחזר כעבור דקה, ואמר שנתקל בבחורה אחרת. לילי קראה בשמי, כדי לאתר את מקומי, וביקשה מיעקב להיכנס שוב לחורשה. היא ליוותה אותו מרחק מה ואחרי כך יעקב המשיך לבדו.

כאשר ראה הנאשם שאני מתחילה להתעצבן, הוא דחף אותי לכיוון האדמה. שערותי נתקעו בעץ. אמרתי לו: "חכה השערות שלי" אבל הוא הפיל אותי לאדמה. אמרתי: "תעזוב אותי" והתחלתי לצעוק "יעקב, יעקב".

במהלך החתונה, גיליתי עניין בנאשם, ושאלתי אחרים עליו. מהם נודע לי שהוא נוסע מדי פעם לגרמניה. הוא עשה עלי רושם של בחור נחמד.

כשהוא חזר איתי, העידה לילי, הייתי רועדת ובוכה, והוא ליטף אותי להרגיע אותי. החצאית שלי היתה מרי רמת מהצד ומקופלת ובראש היה לי עשב.

הנאשם נשכב עלי, אמר לי לשתוק והתחיל להתפרע. לפתע ראיתי בחור שעמד סמוך לנו, וצעקתי לו שיעזור לי. הבחור התקרב והתרחק, אבל לא בא לעזרתי. קראתי לו: "אל תסתכל אלי, בוא תעזור לי" יותר מאוחר נזכרתי ששם הבחור שאול, ושהשתתף גם הוא בחתונה. הוא היה מכיר של הנאשם.

לאחר הצות ערכו החברה הצעירים שולחן, אכלו, שתו ועזרו. אני התיישבתי לשולחן ליד הנאשם, ובכל פעם הוא היה מציע לי לאכול ולשתות משהו.

לילי גם העידה: "כשנאווה יצאה מהחורשה, היא אמרה: 'אני פוחדת, אני פוחדת', אני פוחדת, לילי ביקשה מדהאן להזעיק משטרה, אך הוא סירב וטען שיטפל בנאשם בכוחות עצמו, 'ירצח אותו, יהרוג אותו'".

הנאשם התחיל להכות אותי בבטן באכזריות, כדי שאני אתן לו. הוא אמר לי: "תני לי לפחות בין הרגליים. 'אמרתי לו: 'גם את זה לא תקבל'. הוא נתן לי גם מכה בפנים.

סמוך לשעה שתיים בבוקר עזבנו, כל החבורה, את מקום החתונה.

אחר שהגשתי את התלונה, החלו חברי הנאשם ללחוץ עלי לבטל אותה, ולהודיע למשטרה שסיפורי אינו נכון. גם על הורתי הופעלו לחצים.

הוא התחיל להוריד את תחתוני, ואני התנגדתי ומשכתי אותם בכיוון הנגדי. תוך כדי כך, הוא הנחית עלי מכות. הוא הצליח להוריד לי קצת את התחתונים ונגע קצת באבר מינו ברגלי.

כאשר יצאנו התכוונתי לחזור הביתה, כי השעה היתה מאוחרת וחששתי שהורי ידאגו לי. בחור, אשר ניגן על גיטרה בחתונה, הציע להסיע אותי במכוניתו עד לבית, אך לא נענתי לו, כי יעקב חשב שאינני צריכה לנסוע עם בחור בלתי מוכר לי. הוא הציע שאלך עם כל החבורה. זה לא נכון שלא נסעתי עם הגיטריסט רק בגלל שרציתי להישאר עם הנאשם.

אחר שהגשתי את התלונה, החלו חברי הנאשם ללחוץ עלי לבטל אותה, ולהודיע למשטרה שסיפורי אינו נכון. גם על הורתי הופעלו לחצים.

לפני שהוא התנפל עלי, לא התחבקתי ולא התנשקתי איתו. לא התכוונתי לקיים איתו יחסי-מין. זה לא נכון ששולא נזכרתי של שאול, "המציק", הייתי נותנת לו. למרות שלא הייתי בתולה.

בלכתנו, שוחחתי עם הנאשם, ושוב התרשמתי שהוא נחמד וכי נעים לשוחח איתו. הוא סיפר לי שהוא עובד בבארים בגרמניה, ואני סיפרתי לו שאחותי נמצאת בבלגיה, ושאיני מעוניינת מאד לנסוע לחו"ל, ושחשבת לי לנסוע גם לגרמניה.

בבטן הסכמתי, בעצת אמי, לחזור בי מתלונתי, חברי הנאשם לקחו אותי לעורך-דין, וזה החתים אותי על הצהיר שחלונתי במשטרה אינה נכונה וכי המצאתי את הסיפור כדי לעכב את נסיעת הנאשם לגרמניה, ולהתחתן איתו. בצאתי מחד העו"ד נתן לי אחד מחברי הנאשם 200 ל"י כפיצויים.

לא הירפה מתחתוני

ת וך המאבק, ולאחר צעקותי, הופיע יעקב וראה את הנאשם שוכב עלי. הוא משך אותי למטה, החל להאבק עם הנאשם וניסה לדחפו מעלי. הנאשם לא הירפה מתחתוני. ני יעקב המשיכה נקרעו התחתונים, אך נשאר על גופי.

הנאשם הסביר לי את הסידורים שצריך לעשות בקשר לנסיעה והבטיח לעזור לי אצל סוכן הנסיעות שלו. הסכמתי ללכת איתו לסוכן הזה, גם אם מתוך היסוסים. למרות שהסכמתי, לא כל כך רציתי שהנאשם יסדיר את ענין הכרטיס, כי לא ידעתי אם אפשר לסמוך עליו.

פניתי למשטרה וביקשתי לסלוח לנאשם, אך טענתי בכל זאת שסיפורי מקורי נכון, רק שביקשתי לא להעיד מידו לדיון, כי אני מפחדת שמתן שישתחרר יבוא ויעשה לי צרות או שהחברים שלו עלולים לעשות לי צרות. במשטרה ענו לי שאין די בזה כדי להפסיק את ההליכים.

יעקב כעס עלי: "איך הגעת, לאן הגעת?" הוא נזף בי על שלא חיכיתי לו, ושאל מדוע הלכתי עם הנאשם לחורשה. הוא גם שאל אם קרה לי משהו. עניתי: "הוא כמה מרוויחה מארחת, נדהמת.

בכל זאת, ביקשתי ממנו שיסדיר לי עבודה בגרמניה. הוא הסביר לי את תפקיד המארחות בבארים. אבל לא התכוונתי לעבוד שם כמארחת, למרות שכשהוא סיפר לי כמה מרוויחה מארחת, נדהמת.

מכות אכזריות

ת וך כדי שיחתנו, נכנסנו לחורשה ברחוב סמורמה. שאלתי את הנאשם למה הוא מוביל אותי לחורשה, והוא אמר: "אין דבר, זה מקצר את הדרך". המשכתי

גירסת הגבר: "היא משכה אותי לחורשה..."

שנגעתי בה באבר המין בין רגליה. אולי התכוונה לאצבע שנגעתי בה ברגליה, כש- הורדתי לה התחתונים. זה לא נכון שנאווה צעקה "אמאלה", או "עזוב אותי". היא רק צעקה "יעקב, יעקב", כאשר קפצה עלינו הדמות, וזה לא נכון שהיכתי אותה.

קמתי מייד ורדפתי אחרי המציץ, אבל לא הצלחתי לתפוס אותו. חזרתי לנאווה, אשר היתה שוב במצב עמידה. הצלחתי להחזיר אותה למצב האנימיטי שבו היינו לפני כן. נשכננו, ואני התחלתי להוריד את תחתוניה ללא התנגדות. הייתי מחומם, פתאום קפץ עלינו אדם מעבר לחביות, נאווה נבהלה וצעקה: "מי זה". ניסיתי להרגיעה שזה שוב מציק. פתאום היא הכירה את האיש וצעקה: "יעקב, יעקב".

בשעה שנכנסנו לחורשה, הושיטה לי נאווה יד, והמשכנו בשיחתנו חבוקים כר- גיל. לא נכון שאמרתי לנאווה כי מעבר דרך החורשה קצר את הדרך לכביש. אני הולך הרבה עם בחורות, ואם בחורה מושיטה אותי לחורשה הבנתי שהיחסים יתקדמו.

ג יליתי עניין בנאווה עוד בחתונה והרגשתי עניין כזה גם מצידה. כאשר החבורה יצאה מהחתונה, הייתי בחברת יצחק, אחיו של יעקב דהאן, לילי מוזס, ואחרים. נאווה התקדמה לפניהם בחברת יעקב. כעבור זמן מה סימנה נאווה בידי אלי להתקרב, ושלושתנו שוחחנו.

לאחר שעזבתי אותה, נזכרתי לדעת ש- יעקב הוא הדמות. קמתי על רגלי, ואמרתי לנאווה שלא תשכח לפגוש אותי מחר בבית-הקפה, כפי שנדברנו. הבחור שבא חיבק אותה ואמר שהוא הולך איתה, ולכן לא הצטרפתי. אמרתי לה: "תלכי", ואני הלכתי. ויתרתי על ההמשך, מכיוון ש- נאווה ניגשה ליעקב ואמרה שלא קרה כלום, והיבקה אותו והציעה ללכת הביתה. לא ליוותתי אותה הביתה, אחרי שראיתי שהלכה עם בחור אחר. חששתי שאפריע לו, אולי היכה לה כל הלילה.

לא הוצאתי את האבר

ב שלב זה נאווה שכבה תחת ורגלי החי- זקתי בתחתוניה. כשהיא נבהלה, הור- שיטה ידיה מתוך בהלה, ועל ידי כך נקרעו תחתוניה. אני הרגשתי שהתחתונים נקרעו, כי הם נמשכו... היא לא אמרה לי שום דבר על כך. אנחנו התעלסנו בהסכמתה. ציפיתי ש- אחר הורדת התחתונים תפושש נאווה ל- גמרי, וגם אני אעשה כמות. אני רגיל לכך, אבל לא הספקתי להתפשט, ולא הוצאתי את אבר המין. נאווה טועה כשאמרה

במרכז החורשה נעצרנו, וביקשתי מנא- ווה סיגרייה, ושנינו עישנו ושוחחנו. אחר- כך עישנו עוד סיגרייה, והתחלנו להתחבק. נתתי לה מחמאות על גופה הנאה. כי כשנכנסים עם בחורה לחורשה, לא מתחיי- לים במעשים אלא בדיבורים.

תוך כדי שיחתנו, אמרה נאווה משהו ליעקב, ומיד אחר-כך אמר לי יעקב שהוא הולך, והצטרף לחבורה שהלכה מאחורינו. נאווה ואני המשכנו ללכת, כשאנחנו משר- חתים על עבודתי בגרמניה. נאווה אמרה לי שיהיא רוצה להצטרף אלי בגרמניה, ואני התכוונתי להשאיר לה כרטיסי נסיעה אצל הסוכן שלי. את מחיר הכרטיס התי- כוונתי לגבות מהרווחים של נאווה בגר- מניה. אני חשבתי שנאווה תחיה אתי כדי- רתי שם. אני עבדתי כשוער בבארים בגרמניה, וקיבלתי גם דמי מעלה מבעלי- הם, כאשר סיפקתי להם מועמדות למאר- חות.

כשנאווה באה ליעקב, היא לא בכתה ולא היתה היסטורית. יצאתי לכביש, עליתי על מונית וחזרתי הביתה.

בשלב מסוים עמדנו במקום שבו היו אכנים קטנות ושיחים והקרקע היתה כבי- פוע. פתאום נאווה אמרה לי שמישהו עומד בקירבתנו. הרגעתי אותה ואמרתי שכרגיל נמצאים בחורשה מציעים ואין מה לדאוג. אבל היא נפלה לאחור מרוב בהלה, ואני ניסיתי להחזיק אותה, אך נפלתי עליה. נפלתי כי הייתי חבוק עימה. מהתנועה אחרונית היא איבדה שיווי משקל, ונפלתי איתה.

סיכמתי עם נאווה כי ניפגש למחרת היום בקפה, וניגש לסוכן הנסיעות.